

KUIFJE

48 PAGINA'S

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ER ZAL GEVOCHTEN WORDEN
OM HET SUPER-KUIFJE EERST TE LEZEN!

LEES IN HET "SUPER-KUIFJE":

- HET VliegTUG VAN HET JAAR 2000**
Sneller dan de zon!
- DE HAAIEN VAN DE RING**
Een nieuw humoristisch verhaal door Greg.
- DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG 1960**
De eerste vraag + de lijst van de prijzen
(500.000 B.F. of f 38.000)
- DE ZEESLEERVAART**
Onze grote reportage.
- DE SCHONE SLAAPSTER**
Een prachtige film van Walt Disney.
- DE JACHT OP DE ZWARTE NEUSHOORN**
Een boeiende reportage uit Kenia.
- DE CONVAIR «ATLAS»**
Een reus van onze tijd!
- DIT ZIJN DE ECHTE MUNTERS**
Een onbescheiden blik in de «staatsmidsse».
- DE KAMPIOEN WAS NIET AAN DE START**
De ontvoering van Fangio in Cuba.

EN ALLE VERHALEN WAARVAN JE HOUDT:

- OP SPEURTOCHT MET KOLONEL CLIFTON**
door Raymond Macherot.
- DUEL IN DE WOLKEN**
door Albert Weinberg.
- DE FANTASTISCHE TOCHT VAN SIGNOR SPAGHETTI**
door Dino Attanasio.
- HET CIRCUIT VAN DE ANGST**
door Jean Graton.
- HET GROEN DOSSIER**
door Eduard Aidans.
- DE VLAMMENZEE**
door Jacques Martin.
- DE WITTE RUITER**
door L. en F. Funcken.
- KOERIER VOOR IRAN**
door André-D. Fernandez.
- HET GEHEIM VAN JIMMY TORRENT**
door Raymond Reding.
- TON EN TINNEKE**
en de geniale Felix.
- RIK RINGERS**
met een nieuwe opgave voor onze detectives.
- DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD**
door Schoonjans en Funcken.

DAG VRIENDEN! IK BEN HET "SUPER-KUIFJE" VAN **48 PAGINA'S**

HOE vind je me? Ik hoor je reeds zeggen: «Fantastisch! Geweldig! Denderend!» - Dank je! Je bent erg vriendelijk, maar het is waar dat ik mijn best heb gedaan om je een prachtige verrassing te bezorgen!

Je hebt het gezien, ik heb nu achtenveertig prachtige kleurpagina's. In één omslag van «Kuijfe» zitten eigenlijk twee weekbladen: tweëndertig pagina's met mooie tekenverhalen en de nieuwe «Kuijfe's Magazine» van zestien pagina's, met reportages en kleurenfoto's.

Vormen die twee geen prachtig geheel? Je zal me zeggen: «Accoord. Maar je kost ook weer een tikje meer!» Vrienden, maak even de rekening: Het nieuwe «Kuijfe» zou 12 F. moeten kosten, maar je betaalt er slechts 10 F. voor. In Nederland zal ons blad per los nummer 75 ct. kosten.

En dan spreken we nog niet van de Grote Prijsvraag 1960 met prijzen voor een waarde van 500.000 B.F. of 38.000 gulden. De eerste prijs is een prachtige «Fiat».

Tot besluit dank ik je voor je trouw, Het is dank zij jou, beste vriend lezer, dat wij de twaalf pagina's van ons eerste nummer, verschenen in 1946, bestendigd hebben kunnen opvoeren. 1960 brengt je dus achtenveertig pagina's.

Dank zij de trouw en de vriendschap van onze lezers, zijn en blijven we het beste blad ter wereld voor alle jongelui van 7 tot 77 jaar!

Kuijfe

Sneller dan DE ZON

IN september van het jaar 1956 vloog Apt, kapitein van de Amerikaanse Luchtmacht, voor het eerst met een Bell X2. Hij moest, in theorie, een hoogte van 38,4 kilometer bereiken en een snelheid van 3.000 km per uur! De ongelukkige piloot keerde van deze opdracht nooit terug. Zijn vliegtuig ontplofte in de lucht. Dit ongeluk wekte bij de vliegtuigconstructeurs een grote verslagenheid, maar zij gaven daarom hun experimenten en hun studies niet op.

Sedert jaren dromen alle vliegtuigbouwers er van een toestel op de markt te brengen dat véél sneller is dan al de thans bestaande vliegtuigen. Het vliegtuig van de toekomst zal een snelheid van 3.200 km per uur bereiken. Het zal vliegen op een hoogte die schommelt tussen 18.000 en 24.000 meter en zijn actieradius zal 7.300 km bedragen.

Het vliegtuig van het jaar 2000 zou, volgens sommige technici, een lange, smalle romp hebben, weinig uitgerekte vleugels en misschien «eend»-staartvlakken, d.w.z. regelars nabij de neus van het vliegtuig, dus vooraan en niet achteraan. Zijn gewicht zou van 90 tot 270 ton bedragen en er zou plaats zijn voor 70 tot 160 passagiers. In zijn vlucht van het Oosten naar het Westen zou het sneller zijn dan de zon! Een vliegtuig dat te Londen zou opstijgen om 11 uur in de voormiddag (plaatselijke tijd), zou te Los Angeles om 8 uur 's morgens (plaatselijke tijd) toekomen. Dit wil zeggen: de reizigers zouden vroeger aankomen dan ze vertrokken zijn!

Sommige constructeurs zijn nog stoutmoediger en tekenen plannen voor een vliegtuig dat de snelheid van Mach 7 zou bereiken (meer dan 7.500 km per uur). De reis Brussel-New York zou nog slechts drie kwartier duren! Met een Boeing 707 duurt ze thans nog zeven uur.

Volgende week praten we over het jongste ontwerp van Lockheed.

Op speurtocht met

De detective wenst absoluut te weten hoe de kleine handijt het aan boord legt enorme brandk

KOLONEL CLIFTON

door Raymond Macherot

telen. Hij trekt de wacht op in het park van lady Cocker, die een grote receptie geeft...

VUUR OOR... IN
HET WASTEEL SLAAPT
IEDEREEN

Nog altijd niets...
Eigenaardig!

Niets!
Zelfs geen
kat!

MIAUW!

Dat is het sein!
Daar zijn ze!

Nu is het te laat!...
Ze zullen niet meer komen...
Ik ga de inspekteur
zoeken...

Miau!

Loop naar de bliksem!
Ksss! Ksss!

MIAUW!

HO!

MIAUW!

DE INSPEKTEUR!

Miau!

Neergeslagen!

HEAVENS!

RRRRRRR...

DE HAAIEN VAN DE RING

Een avontuur van

BENZINEPECH... OP DIT OGENBLIK!

HOE DOM!

CANADIAN R
TOURING C
HIER: E

DOM
OM DOM
DOM-DO

HIER: ECHO

OM
DOM DOM
DOM DOM

EEN EINDE VERDER...

?

DE ECHO VAN DE ROODE BERG IS NIET
VRIJENDELIJK WINDAAG. IK DENK DAT WIJ
HIER EEN VRESELIJK OPGEWONNEN
KLANT ZULLEN ZIEN TOEKOMEN!

EINDELIJK! EEN GARAGE!
HE, VENTJE!

WAARACHTIG!
RAAR KOMT IE!

NEEN, MIJN GEVAL GAAT DE
COMPETENTIE VAN EEN LEER-
LING TE BOVEN! HAAL DE
BAAS, KNAAPJE!
EN
SCHIEET OP!

AKKOORD! MIJN BROEDER IS DE BAAS.
ROCK! MEN VRAAGT
JE!

JA?

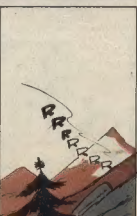
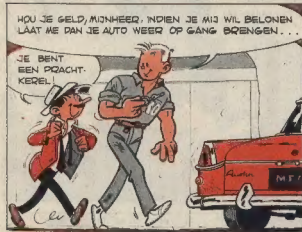
IK DENK DAT DIE MAN
EEN KLACHT WIL...

JA, DAT IS HET!
NEEN! IK WOU
ALLEEN ZEGGEN...
IK ZAL HET JE
UTLEGGEN.

DROMMELS!
HET IS TE LAAT!

ROCK DERBY

Door Greg

DUEL IN DE W

Dan is op het nipperke ontspanen aan een vreselijk onge-

Kijk! In de toevorleidingen hebben wij fragmenten van een metaal gevonden dat absoluut vreemd is aan de motor. Die stukken metaal hebben de pompen ver-

Verduiveld! Zij waren dus oorzaak van het ongeluk! Heb je de stukken met de microscoop en spectroscopie onderzocht?

Ja, onmiddellijk Enadus hebben wij kunnen uitmaken, dat die stukken niet van het vliegtuig zelf afkomstig zijn!

Het zijn fragmenten van een speciaal staal waarin strontium is gemengd. Dit zeldzaam staal is uiterst hard en het wordt slechts gemaakt in twee of drie landen. Dit staal is zeker van Zwedse herkomst.

Zweds? ... Maar allemachtig! Er waren drie Zweden bij onze bezoeken van eergisteren!

Dat moet toeval zijn! Ik kan niet geloven dat...

Ja, maar erger is het feit dat alleen zij belang hebben bij een sabotage van de "Driehoeken".

Zij zijn onze sterkste concurrenten, en ook de gevaarlijkste... Voor hen ware het een buitenkansje moesten onze "Driehoeken" niet kunnen deelnemen aan de luchtmeting in Egypte!

Kom, we moeten kalm blijven. Dit voelste nog niet om hen te beschuldigen. Wij moeten in het verloop echter beter op onze hoede zijn!

ALLEEN DE PILOTEN EN DE WERKTUIGKUNDIGEN VAN HET AKROBATEN-TEAM ZIJN OP DE HOOGTE VAN DE SABOTAGE. DE "DRIEHOEKEN" WORDEN VOORTAAN ZEER SCHERP BEWAAKT. NIEMAND KAN ONGEMERKT DOOR HET POLITIECORDON HEEN...

Wel, Marc?

Wij houden woord, Mike. Bij dageraad is het toestel klaar!

Wij hebben reeds te veel tijd verloren, vrienden. Loopt naar jullie vliegtuigen, wij moeten onze finale betershtu deren en wij hebben nog maar enkele ogen bld!

MAAR DE JONGENS VAN HET TEAM ZIJN VRESLIJK ONGERUST...

En ik zeg je dat het die verduivelde Zweden gedaan hebben!

Indien dat waar is, zullen wij onze revanche nemen!

OLKEN

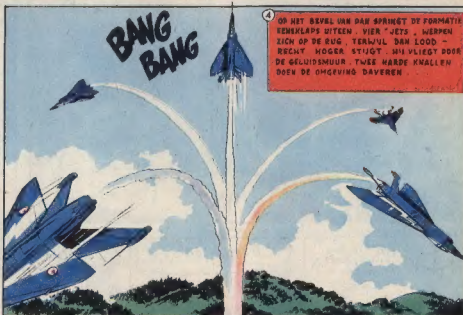
door
Albert Weinberg

les wijst er op dat zijn «Driehoek» geaboteerd werd...

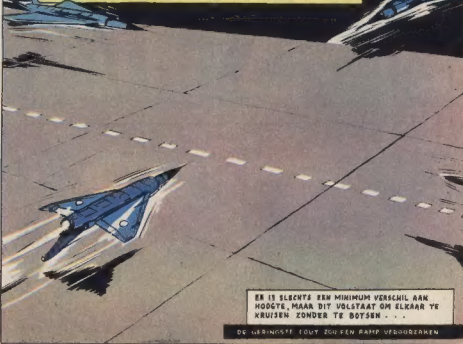

3 DAN KAN ZIJN JONGENS BEPALEN EEN HALF UUR LATER STUJEN ZIJ SAHIN IN GESLOTEN FORMATIE OP VERTIKAAL BESTORMEN ZIJ DE HEML. DE LANCE HARDE OEFENINGEN BEGINNEN OPNIEUW...

4 OP HET BEVEL VAN DAN SPRINGT DE FORMATIE KENNELAPS UITEN. VIER "JETS", WERPEN ZICH OP DE RUG, TERWIL DAN LOODRECHT HOGER STIJGT. HIJ VLIJGT DOOR DE GELUIDSMUUR, TWEE HARDE KHALLEN DOEN DE OMGEVING DAVENEN

5 STEEDS OP DE RUG EN KOMEND UIT DE VIER WINDRICHTINGEN, VLIJGEN ZIJ MET RAZENDE Snelheid OP ELKAAR TOE...

6 IEDERE "JET" VORTROKKEN IN HALVE LOOPING, MAAKT EEN HALVE ROLVLUCHT EN SCHEERT OP DE RUG RAKELINGS OVER DE LANDINGSBARN

ER IS SLECHTS EEN MINIMUM VERSCHIL AAN HOOGTE, MAAR DIT VOLSTAAT OM ELKAAR TE KRUISEN ZONDER TE BOTSEN...

DE LERINGSST. LOUW ZOU EEN RAMP VERBOERKEN

(Wordt voortgezet.)

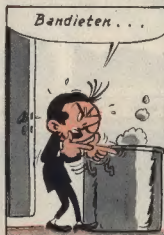
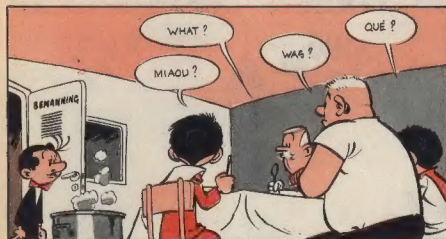
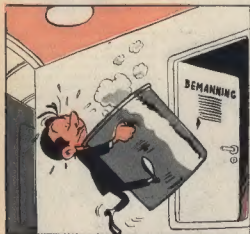
es is ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK

KUIPTE 9 ★ BLZ. 9

De wonderbare tocht van

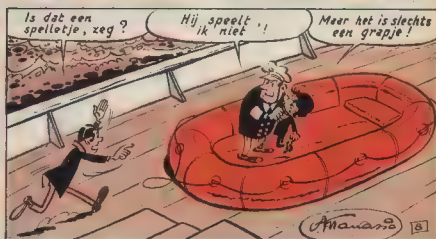
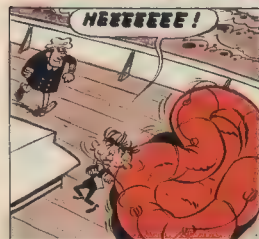
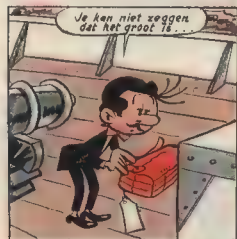
De kapitein wil Tim Lobus, een berucht handiel, op een verlaten eiland afhalen en er Spaghetti

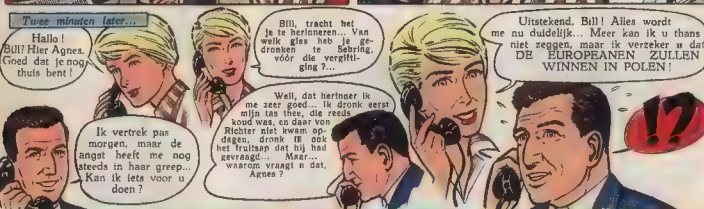
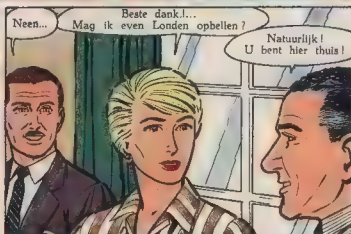
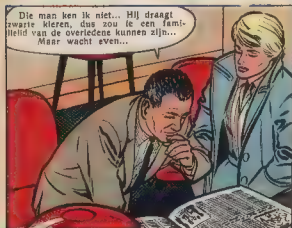
SIGNOR SPAGHETTI

op achterlaten... Onze vriend is er het hart van in!

DOOR ATYANASIO * SCENARIO: GOSCINNY

Terwijl Michel oefent met het nog op de grote race van Warschau, leidt Agnes op haar entree

VAN DE ANGST!

door Jean Graton...

onderzoek... Zij wil weten wie de wagens van de Europese racers heeft gesaboteerd...

Warschau. Wij zijn niet meer op de elegante Europese omlopen. Er zijn geen tribunes, slechts enkele treden en een tamelijk primitieve installatie voor de pers en de officiële afgevaardigden. Stands zijn er eigenlijk niet. Alles gebeurt in open lucht, maar de Poolse lente is zacht en vrolijk. Het weer is heerlijk. Talrijke toeschouwers willen de internationale race bijwonen. Agnes komt toe...

Bill vertelde ons dat je telefonteerde... Wat betekent dat allemaal?

Een momentje, Jean-Pierre, laat me die heren eerst groeten!

Ik hoop dat je goed nieuws hebt, want de moraal is niet schitterend hier! Weet je wat de Poolse pers vertelt?

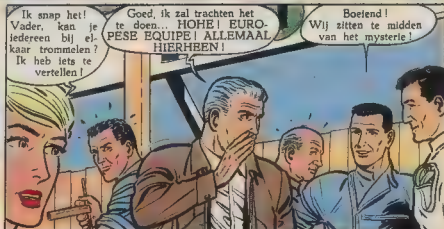
Wat vertelt ze?

Dat de Europeanen die weten dat ze zullen verslagen worden, sabotage voorwenden om een reden te vinden voor hun onbekwaamheid.

Ik snap het! Vader, kan je iedereen bij elkaar trommelen? Ik heb iets te vertellen!

Goed, ik zal trachten het te doen... HOHE! EUROPESE EQUIPE! ALLEMAAL HIERHEEN!

Boelend! Wij zitten te midden van het mysterie!

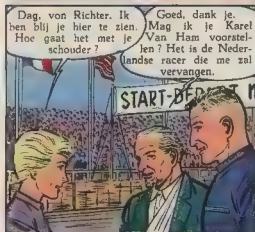
Dag, von Richter. Ik ben blij je hier te zien. Hoe gaat het met je schouder?

Goed, dank je. Mag ik je Karel Van Ham voorstellen? Het is de Nederlandse racer die me zal vervangen.

Aangenane kennismaking. Ik feliciteer je voor je moed. Je weet nochtans welke bedreiging er boven onze equipe hangt...

De fierheid deel uit te maken van de Europese ploeg is sterker dan mijn angst.

Agnes, genoeg gepraat. Iedereen is hier. Wat is er aan de hand?

Agnes kijkt even om zich heen. Er ontbreekt niemand. Langzaam haalt ze de foto uit haar zak...

Een van jullie heeft deze foto in het hotel te Barcelona verloren... Van wie is die foto?

Wel, waarom zeggen jullie niets? Ik men te weten wie ze verloren heeft...

Die foto is van mij!

HET GROEN DO

TEKENINGEN : E. AIDANS

Pat en Tom weten dat zij niet lang verborgen kunnen blijven aan boord van de cargo en daarom gaan ze hand in hand naar de kapitein en vertellen hun avonturen...

Prettig dat u een landgenoot bent, kapitein, en dat u onze situatie begrijpt!

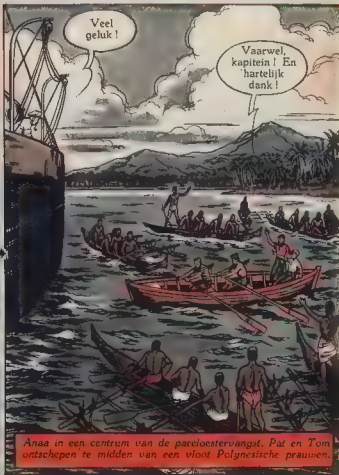
Zeelui moeten elkaar helpen, jongens!

Maar de situatie is toch niet erg rooskleurig. Ik heb reeds een beetje vertraging en ik kan niet naar Callao terugkeren. Ik sieven naar Japan. Ik zal jullie op het eerste eiland dat in het gezicht komt aan wal zetten.

Een eiland in de hemel! Dit fenomeen is niet zelden in de Stille Oceaan. Het is een weerschijn van het eiland Anaa, dat wij naderen en waar ik jullie zal aan wal zetten.

Kijk, kapitein! Kijk eens in de wolken!

Veel geluk!

Vaarwel, kapitein! En hartelijk dank!

Anaa in een centrum van de pareloestervangst. Pat en Tom ontschepen te midden van een vloot Polynesische vrouwen.

De jonge reizigers worden hartelijk en naar de traditie van het eiland onthaald.

Wees welkom, jongens! Ik ben Raymond Cordier en ik heb me hier gevestigd en drijf handel in pareloesters.

Tom en Pat danken voor het hartelijk onthaal en vertellen dat zij zo vlug mogelijk naar Peru zouden willen gaan...

Verdraand! Het zal lang duren vooraleer er weer een boot komt die naar Peru vertrekt, jongens!

Wat moeten wij doen?

Ik zie slechts één middel: kom met me mee...

Kijk, ik heb de opdracht gegeven voor jullie een prauw van gevlochten palmbaderen te maken. Gelooft me, die inheemse prauwen zijn zeewaardig en opperbest.

En in afwachting nodig ik jullie uit mee op onder waterjacht te gaan!

In dit kristalhelderwater moet dat zeer aangenaam zijn!

Prachtig!

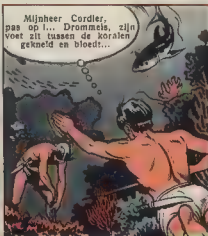
Tom en Pat vergeten hun avonturen en gedurende enkele uren delen zij het leven van de oesterduikers.

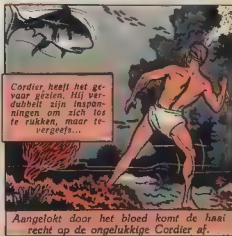
Bensklaps een onheilspellende schaduw...

Waarom stijgen ze allemaal op?...
EEN HAAI!

Mijnheer Cordier, pas op!... Drommels, zijn voet zit tussen de korallen gekneld en bloed!

Cordier heeft het gewaar gezien. Hij verdubbelt zijn inspanningen om zich los te rukken, maar tevergeefs...

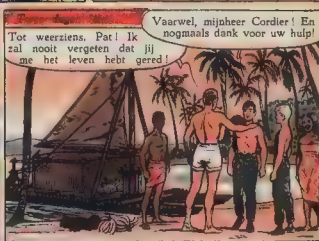
Aangelokt door het bloed komt de haai recht op de ongelukkige Cordier af.

Pat springt bliksemsnel te hulp...

Met opengereten buik vlucht de haai en laat een roodkiel-zog na... Pat kan zijn ongelukkige vriend die het bewustzijn verloren heeft, losmaken en naar de oppervlakte brengen. Het drama heeft slechts enkele seconden geduurd...

Tot weerziens. Pat! Ik zal nooit vergeten dat jij me het leven hebt gered!

Vaarwel, mijnheer Cordier! En nogmaals dank voor uw hulp!

En dapper steken de jongens in zee en varen een nieuwe etappe van hun dol avontuur tegemoet.

De eerste uren verlopen zonder incidenten...

Mooi! Wij volgen waarschijnlijk de route van een luchtlijn!

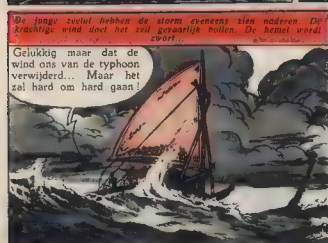
Een vliegtuig!

Indien onze vrienden de passagiers van dit vliegtuig hadden kunnen zien, zouden ze minder gerust geweest zijn in de zaak...

Daar zijn ze! Ik wist wel dat zij zouden trachten over zee te ontsnappen!

Een typhoon in het Oosten... Wij moeten naar de basis terugkeren!

De jongen zevel hebben de storm eveneens zien naderen. Die krachtige wind doet het zeil gevaarlijk hollen. De hemel wordt zwart...

Gelukkig maar dat de wind ons van de typhoon verwijderd... Maar het zal hard om hard gaan!

En inderdaad, de storm breekt los. Onder de vreselijke windstoten kraakt het broze vaartuig in al zijn voegen. De regen stroomt neer. Zullen Pat en Tom hun schuitje heelhuids door die orkaan kunnen loodsen?

TON, JE HEBT WAARACHTIG GELUK!
OP EEN HAAR NA KWAM IK TE LAAT
OM JE **GROEITVLUG** TE
PRESENTEREN!

GELUK
HEEFT IJ
GEZEED!

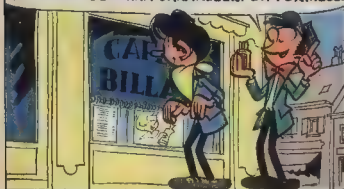

EEN SENSATIONEEL HAARWATERTJE!
IK WEET WEL DAT JE MET OP DIT
OGENBLIK NOG NIET NODIG HEBT, MAAR
EEN MEN'S MOET AAN ALLES DENKEN!

Jij
SNOEVER!
HOEPEL
OP!

GROEITVLUG KENT STEEDS SUKSES! MIJN PRODUKT
ZOU HAAR KUNNEN DOEN GROEIEN OP EEN
BILIARTBAL. DE FIRMA GARANDEERT DIT FORMEEL!

AKKOORD! IK NEEM JE BIJ JE WOORD.
OPSNIDER! BEWIJS HET EN IK KOOP EEN
HEKTOLITER VAN JE BROUWSEL!

JAMAAAR!
JAMAAAR!

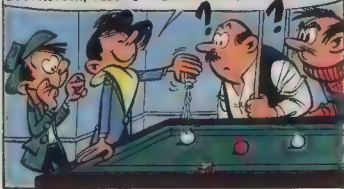

MAG IK DIE HEREN EEN MOMENTIE STOREN?

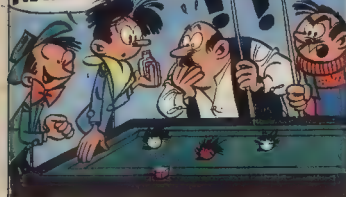
NEEN, TON,
DOE DAT NIET!

HEREN, UW GETUIGENIS ZAL DE DOORSLAG GEVEN IN
HET PROCES, DAT IK DE FABRIKANTEN VAN DIT BELANG-
RIJK PRODUCT, WEGENS AFZETTERIJ, ZAL AANDOEN!...

HAAA!

TON, ALS JE ME GELOOFDE, DAN ZOU DEN ZULKE
DINGEN NIET GEBEUREN... EN WAT DIE
HEKTOLITER BETREFT...

**ZWIJG
EN LOOP!**

KY!!

140

MASKER

De maskers die men op deze zonnige eilanden, op een van de vele kleine eilanden van de Pacific, gebruikt, zijn een van de meest interessante en ook de meest unieke maskers die men ooit heeft gezien. Ze worden gebruikt bij dansen en bij andere feestelijke gelegenheden. Het is een van de meest interessante maskers die men ooit heeft gezien. Het is een van de meest interessante maskers die men ooit heeft gezien.

"WIJ MOETEN VAREN, AL WAS HET DOOR"

DE ZEESLEEPVAART

TROTS en sterk is de zeeleper met zijn hoge kap en lage schterschip. Als een olifant zo sterk, maar slordig van lijn en pittig als een raspaardje. Dit fiere moerschip, dat soms in vliegende stormen, op woeste zeeën zijn werk moet doen, houdt Nederland in ere als zeevarende natie. Het Oud-Hollands gezegde: «Wij moeten varen, al was het door de hel met brandende zellen», is nog steeds geen lelijke beeldspraak.

In Rotterdam is de grootste zeesleepbootrederij ter wereld ge-

vestigd: L. Smit & Co's Internationale Sleepdienst. Een bedrijf met een vloot van twintig zeeschepen, die het afgelopen jaar bijna 400.000 sleepmijlen aflegden. Veel saale mijlen, maar ook avontuurlijke reizen, worstelingen op de oceanen en angstige uren in tropische cyclonen. Angst om de vernietigingsdrift der kolkende golven. En dan de onafgebroken zorg voor de «sleep», het dok, de baggermolens of de geweldige kraan, die als een onhandige lobbist aan de kabel vastzit. Maar bijna altijd komt

De Noorse tanker «Artenis» werd door Smit en Co in veilige haven geloodst, nadat een hevige brand het schip had geteisterd.

DE HEL MET BRANDEDE ZEILEN!

het transport heelhuids over. Per jaar verspeelt Smit niet meer dan 0,885 percent van alle gesleepte objecten, dat is minder dan alle andere rederijen.

Spannend is het leven op een sleepboot, spannender dan een boek het kan beschrijven. De kleine bemanning — niet meer dan 24 man — bestaat uit «pure» zeelieden, die in ogenblikken van gevaar hun mannetje staan. Het zijn vaak jonge kerels. Zij houden van de uitgestrektheid der zeeën, zoals een voer van zijn akkers. Wanneer zij na een maandenlange reis in Rotterdam terugkeren, is hun commentaar sober en wulven zachtend hun prestaties weg. Zo vergeerde bijvoorbeeld de bemanning van de «Elbe», toen zij op 9 januari j.l. in Japan aan kwam na een bijzonder zwaar transport van twee vliegdekschepen. Een paar maanden tevoren had de «Elbe» onder commando van kapitein A. Poot in 29 dagen twee van dergelijke moeilijk te hanteren gevaarten, de «Petrov Bay» en de «Sergeant Bay», van Boston naar Antwerpen en Zeebrugge gebracht. Ook een stormachtige reis. Driehonderd mijl bevesten het Kanaal liep de barometer 14 millibaren steil naar beneden. Een duivelse orkaan sloeg de mannen op de vliegdekschepen bijna overboord. Maar het transport trotseerde het gevecht, de lange sleepstrossen bleven heel en met behulp van een tweede sleepboot werden de kolossen parmantig het Kanaal innengeloodst.

De tegenslag, die de «Elbe» op de reis van New York naar Japan ondervond, overtrof nog «s laatste verschrikkingen. De toere sleper geraakte in de Stille Oceaan in een gevecht op leven «s dood. Op 15 december was de zee hoog en wild, zware regengulen sloegen een gordijn tussen de «gangmaker» en de vliegdekschepen, de «Mission Bay» en de «Guadalcanal», de golven struimden de dekken en teisterden de vrachtposten. Tijdens de honderdacht brak een stootvloed van de zee. Ten koste van enorme inspanningen werd de averij hersteld, maar even later constateerde de platvoetwacht een nieuwe ramp: de tros vernield. De manilla was in de schroef getraaid, de «Elbe» stampte hulleloos in de nog steeds razende

ocean. De vliegdekschepen raakten ver los, Tevergeefs trachtten de bemanningsleden van de zeesleper de kabel uit de schroef te trekken. Zelfs toen een torpedojager en een vliegkampschip een onderwaterdukkuitrusting, een pneumatische zaag en speciale messen meebrachten, belemmerden de onophoudelijke storm het zo noodzakelijke herstelwerk. Een paar dagen later snelde een sleepboot van de Amerikaanse marine te hulp, een uitzonderlijk gebeuren, omdat de militairen gewoonlijk pas in actie komen wanneer er acuut gevaar voor mensenslevens bestaat. De Amerikaanse marinemedikers leverden een prachtig staaltje van moed en doorzichtigvermogen door, terwijl grote haalen om de «Elbe» zwerven, de schroef van haar beklemming te ontdoen.

De reacties op de worsteling van de «Elbe» bleven niet uit. In Rotterdam ontving de Sleepdienst talloze brieven, waarin het harde zeemansbestaan werd bezongen en het dappere volhouden van de Nederlandse bemanning geprezen. Iemand schreef, dat zijn zoon van zeven jaar er niet van kon slapen. «Iedere avond gedenkt hij de mannen van de «Elbe» in zijn avondgebedje.»

★

In 1842 begon Smit met één stoomsleepbootje, zeilschepen van Hellevaalsluis naar Rotterdam te slepen. Met de felle concurrentie van vroeger varieerden voorspoed en ongeluk ieder jaar met de wispelturigheid van het werkterrein: de zeeën. Maar de historische woorden van een Indonesische sultan: «Een Hollander drijft beter dan hij rijdt of loopt», zijn voor de Rotterdamse zeelieden nooit een twijfelpunt geweest. Hun gehechtheid aan de schuiten, hun liefde voor het precieze, enervende werk over afstanden van duizenden mijlen met vaak een triomfantelijke thuiskomst, vormen de basis voor de wereldreputatie van hun sleepdiensten.

Het leven op een koopvaardij-schip is natuurlijk iets heel anders. Een sleepboot is een werkschip, zij maakt geen plezierreizen. Maar elk schip betekent een onmisbare steun voor de wereldvloot. Grote waterbouwkundige werken in afgelegen gebieden zijn mogelijk doordat het ranke vaartuig met het sterke hart kra-

Het transport van een enorm droogdok van Portsmouth naar Rotterdam was een opgave, die Smit en Co met drie sleepers volgens plan vervulde.

nen, dokken en imposante installaties naar de plaats van bestemming kan brengen.

Smit en Co heeft vier schepen met een vermogen van meer dan 4.000 pk. De «Zwarte Zee» is de sterkste met 4.200, dan volgen de «Clyde» en de «Elbe» met 4.000 pk. Dit jaar zal een nieuw schip, de «Mississippi», van de werf glijden met een capaciteit van 3.200 pk. Deze cijfers steken nogal af tegen het bezit van andere sleepvaartmaatschappijen, die in Europa samen slechts twee schepen rijk zijn van dit kaliber. Bernalve het «zwaarste geslacht» heeft Smit en Co nog zestien oceansleepers in de vaart, twee en twintig voor kustgebieden en havens en onder meer negen oergingschepen.

Uitterlijk en comfort in de scheepvaart zijn de laatste jaren belangrijk verbeterd. De vorm van een zeesleepboot heeft zijn «klassieke» oorsprong nooit verloochend: een hoog voorschip met accommodatie voor kapitein, offi-

cieren en andere opvarenden. De hutten en messrooms zijn modern en gezellig ingericht; er zijn douche-gelegenheden en een speciale vorse lucht-installatie. In de kombuis viert de kok triomfen, of wordt hij uitgemakt voor nietsnut al naar gelang het resultaat van zijn kookkunst...

Wat de sfeer op een sleper typeert is het gemeenschapsgevoel, de «team-geest», die in staat is «bergen» te verzetten als het er op aan komt. Als de storm de zee opzwiept, als een schip in nood verkeert en het geholpen moet worden, als de stroming tegen zit en er een periode van zenuwslopende wachten aanbreekt. In het laatste geval kan de stemming van opgewekte activiteit omslaan in een van neerslachtige werklomheid. Maar de Hollandse sleper weet, dat zijn paraatheid leider ogenblik weer verlost kan zijn en dit besef houdt hem in evenwicht.

B. DE GRAAF

Het vastmaken van de tros op de zeesleper is een karwei, dat snel en vakkundig moet worden verricht.

De schone Slaapster

WIE kent er het sprookje van de *Schone Slaapster* niet? Iedereen kent het, iedereen heeft het gelezen of heeft er op de schoot van grootmoeder of moeder met ademloze spanning naar geluisterd. Het is mogelijk dat je thans geen sprookjes meer leest, maar toch zijn we er van overtuigd dat je zeer graag naar de sprookjesachtig mooie film gaat kijken die Walt Disney van de *Schone Slaapster* heeft gemaakt.

Al zijn technisch kunnen heeft Walt Disney aan deze film besteed. Maar er is meer. De poëzie werd niet ter zijde gelaten, de tekeningen zijn prachtig, de kleuren schitterend. De opnamen zijn zo perfect dat men de indruk krijgt dat deze tekenfilm werkelijk leeft! Er zit een diepte en een reliëf in, die men niet in iedere tekenfilm vindt.

Hier volgen dan enkele cijfers die je een idee zullen geven van de technische en artistieke middelen, gebruikt voor de realisatie van de *Schone Slaapster*. Driehonderd tekenaars maakten 432.000 tekeningen. Dat kostte hen 6 jaar werk! De tekeningen werden één na één op band gemonteerd en vervolgens gefotografeerd. De film is samengesteld uit 108.000 «prentjes». En hoeveel die film

kost? Het peulschilletje van 300 miljoen B. F. of iets minder dan 24 miljoen gulden.

Al het werk aan deze film besteed en de fantastische uitgaven die er voor gedaan werden, lonen de moeite. De film is werkelijk mooi en oogst in alle landen ter wereld een groot succes. Jong en oud volgt met grote spanning de avonturen van de mooie prinses Dageraad en van de dappere prins. Je weet het, de mooie prinses werd betoverd door een boze feeke die de machten van het Kwaad aanvoert. De prins zal de heks en haar gevolg bestrijden, en dank zij de hulp van drie goede feeën, slaagt hij er in de mooie prinses te verlossen. Goed geslaagd en dramatisch zijn, naar onze mening, de sequences, waar de prins bewapend met het «schild van de deugd» en «de degen van de waarheid» strijdt tegen een afschuwelijke vuurspuwende draak. De drie goede feeën vernietigen de projektielen die door de diabolische dwergen, knechten van de boze feeke, van de toren worden gegooid. Zij veranderen de rotsen in zeepbellen, de pijlen in bloeiende twijgen, de kokende olie en de teer in een schitterende regenboog. En alles eindigt zoals een sprookje moet eindigen: goed. De prins geeft zijn mooie prinses een zoen, heel het slot ontwaakt, er wordt geëst en gedanst. De prins en de prinses leefden lang en gelukkig...

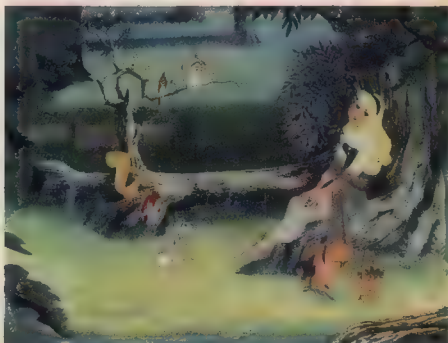

De sabbat van de diabolische kabouters. Op de troon zie je de boze feeke. De opname werd gemaakt in het somber kasteel van de heks.

De mooie prinses werd door de boze feeën in een honderdjarige slaap gedompeld. De drie goede feeën zwaaien met hun toverstok en iedereen in het kasteel valt in slaap. Intussen zullen zij naar een middel zoeken om het prinsesje te verlossen. In de lucht zie je de drie goede feeën, die zich heel, heel klein hebben gemaakt en over het slapend kasteel zwerven...

Het mooi prinsesje op haar zestigste verjaardag. In het woud vertelt zij aan haar vrienden, de dieren, dat zij gedroomd heeft van een charmante prins...

De heks verandert zich in een afgruiselijke, vuurspuwende draak, die de dappere prins wil verslinden. Maar vanzelfsprekend overwint de prins de draak.

JACHT OP

Terwijl wij in onze «Land Rover» langzaam over de savanne hotsten, vertelde Hal Frowse, onze gids, verhalen over de zwarte neushoorn, die de meest ervaren jagers de haren te berge deden rijzen.

DE zwarte neushoorn die men in Kenia vindt, is het gevaarlijkste exemplaar van zijn soort. Men heeft soms de indruk dat hij razend is. Wanneer je die logge massa, voorafgegaan door één hoorn als een stoomram, met een snelheid van 40 km per uur op je ziet toekomen, is je hart nog maar een boon groot. Dat zijn ogenblikken die je nooit meer vergeet!

Mamu, onze beste spoorzoeker, knikte bevestigend. Mamu is een zwarte, met grote scherpe ogen en met lange, magere armen. Over de neushoorn weet hij meer dan om het even wie. Hij kan je vertellen of de neushoorn goed gegeten heeft door de uitwerpselen van het dier te bekijken. Aan de lengte van de stappen ziet hij of het dier zenuwachtig en ongerust is, en aan de diepte van de sporen die de neushoorn nalaat kan Mamu zien of hij woedend is. Mamu weet ook wanneer de neushoorn dorst heeft door te kijken of de sporen regelrecht naar een waterplas lopen. Aan de sporen die de rhinoceros laat waar hij zijn flanken tegen een boom gewreven heeft, weet Mamu of hij goed gehumeurd en vrolijk is. Mamu is de Sherlock Holmes van de neushoorns.

Vijf dagen lang...

In de omgeving van Nairobi, de hoofdstad van Kenia die 25.000 inwoners telt en op een hoogte van 1.600 meter tegen de Kilimandjaro ligt, hadden Hal en Mamu de sporen van een flinke neushoorn ontdekt. Het dier was ergens in de omgeving, maar waar juist? De gevonden sporen waren vierenveertig uur oud, het was dus uitgesloten het dier onmiddellijk te vinden. De rhinoceros is misschien niet zeer intelligent, maar nog altijd verstandig genoeg om niet in het klaar daglicht over de savanne te wandelen. Gewoonlijk slapen de dieren trouwens tijdens de dag. Ze kiezen een plaatsje dat goed beschermd is tegen de hete zonnestralen en tegen indische blikken.

Vier dagen lang volgden wij reeds het spoor van het wild. Alsof hij voelde dat wij het doel naderden, vertelde Hal ons die avond lachend dat een neushoorn die chargeert honderd meter in negen seconden aflegt en dat de jager het dier in de kop moet treffen, wil hij een kans maken zijn avontuur aan zijn vrienden te kunnen vertellen. De jager moet er natuurlijk voor zorgen de kogel niet in de hoorn te schieten, want het is steeds jammer zulk een prachtige trofee te beschadigen.

„Schiet! maar schiet dan toch!“

De vijfde dag vond Mamu het dier. Het had een schuilplaats gezocht in een lange,

tamelijk smalle ravijn en er was geen kwestie van het daar met onze «Land Rover» te volgen. Wij stapten dus te voet achter Mamu aan, die een geweer met dubbele loop droeg. Hal bezat een Jeffery 450 en Gullu, onze tweede spoorzoeker, droeg een Winchester 453. Eenklaps bleef Mamu staan. Verse en oude sporen liepen door elkaar. Wij namen de geweren over en de spoorzoekers hurkten neer om al de gehelmen van de neushoorn in voetafdrukken te lezen. Na een tijd, liepen onze gidsen naar het hoge struikgewas en gaven ons een teken te volgen. Zij hadden de prooi ontdekt. Heel omzichtig naderden we en na een tijd merkten we een enorme donker-grijze massa. De neushoorn had ons ook gevoeld, want hij kwam overeind en knorde. Wij zagen hem uit het kreupelhout komen en chargeren:

— Schiet! Maar schiet toch! huilde Hal.

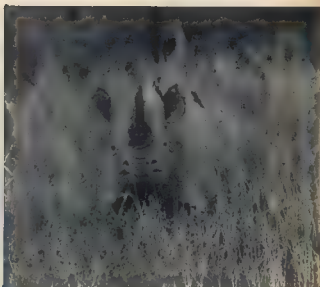
Als de neushoorn op je afstormt, heb je de tijd niet meer om na te denken. Je moet het geweer schouderen en naar de kop mikken.

DE ZWARTE NEUSHOORN

Meer dan eens zagen we neushoornmoeders op wandel met hun jongen. Dat zijn geen proelen voor jagers welke die naam waardig zijn.

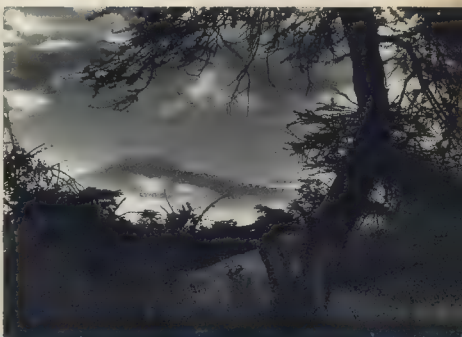
Eens ontdekt, springt de neushoorn vlug overtuigd en chargeert. Hij is vlugger dan je denken zou!

Ik dacht alleen maar aan schieten, maar ik was als het ware verlamd... Ik miste naar de kop en zou afdrücken... Ik zou afdrücken... Ik zou afdrücken, ik moest... Het dier was nog slechts op een twaalf meter van ons... De Jeffery van Hal knalde één seconde voor mijn Winchester. Het reusachtig dier vertraagde en mijn kogel velde het neer. De logge masaa stortte op de grond en roide op de flank te midden van een dichte stofwolk, op 6 meter afstand van ons.

Onze spoorzoekers sneden het enorme dier aan stukken. Ze haalden er de eetbare gedeelten uit. Met de huid van de rug maakte ik een tafellaken dat bijna twee centimeter dik is. Uit de poten aabakjes en sigarettendoosjes. Deze franse stukken herinneren me thans aan een van de meest aangrijpende en ook hachelijkste ogenblikken van mijn leven. De hoorn van de rhinoceros is mijn mooiste jachttrofee.

H. VANDUIN

In de schaduw van de Kilimandjaro is de plantengroei schraal, maar het landschap is overwereldig mooi.

ONS SPEL MET ZWARTE KAT

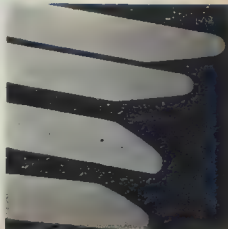
DE KOFFIE VAN ALLE JONGELUI MET KUIFJE'S BON'S

SPEL VAN DE 8^e WEEK : Ken je deze voorwerpen ?
FOTO 1 : Gaet het hier om stukjes plastic-schelm, om suiker of om ijskristallen ?

FOTO 2 : De hol-
len van een hennep,
beenderen, visgro-
ten ?

een hennep.
F. 2 : Beenderen van
A. F. 1 : Suiker.

Lees deze spelen aandachtig. Je wilt er misschien KUIFJE'S BON'S mee door juist te antwoorden op de vraag die je zal gesteld worden na het spel van de 10^e week.

EEN REUS VAN ONZE TIJD

DE CONVAIR

DE kerstboodschap 1958 van president Eisenhower werd uitgezonden door de Amerikaanse satelliet «Score». Deze satelliet was eigenlijk een lange afstandsraкет Convair «Atlas», die voor de gelegenheid in een kunstmatige satelliet met radiozendpost was omgetoverd. Sedertien maakt «Atlas» deel uit van de inventaris van de Amerikaanse luchtmacht. Dit betekent, dat deze raket tot de standaardwapens van de Verenigde Staten behoort. De Convair «Atlas» is de eerste Amerikaanse lange afstandsraкет. Ze is ook verbonden aan het programma voor wetenschappelijke opzoekingen in de ruimte.

Twee verdiepingen : 120 ton

DE Convair «Atlas» werd reeds voor wetenschappelijke doeleinden gebruikt en zal als dusdanig in de toekomst nog ingezet worden. Maar wij moeten er hier onmiddellijk aan toevoegen, dat deze rol slechts bijkomstig is. De Convair «Atlas» werd gebouwd om atoombomben naar een bepaalde plaats te brengen.

Over het algemeen denkt men dat de raketten minder kosten dan de vliegtuigen. Het volgende cijfer zal je het tegendeel bewijzen: de studie van de «Atlas» begon in het jaar 1946. Er waren dus zeventien jaar studie en werk nodig, vooraleer deze raket praktisch kon gebruikt worden. De eigenlijke studie van de huidige raket begon echter pas in 1953, nadat de Amerikanen er in geslaagd waren atoomladingen van een beperkt volume en gewicht te vervoerdigen. Dit laatste maakte de conceptie mogelijk van een tuig, dat de atoomladingen tot op meer dan 8.000 km van hun vertrekpunt kon brengen. Voordien waren de atoomladingen zo groot en zo zwaar dat er, om ze te vervoeren, een raket zou nodig geweest zijn tien of vijftien maal groter dan de «Atlas». En nochtans weegt de «Atlas» reeds 120 ton!

De voltooiing van de «Atlas» was delicaat. De raket bestaat uit twee verdiepingen, d.w.z. dat zij samengesteld is uit twee delen, die ieder van een motor zijn voorzien en die zich van elkaar afscheiden in de vlucht. De prestaties van de

Na een bepaald aantal minuten en wanneer een bepaalde snelheid is bereikt, wordt de eerste verdieping van de raket uitgeworpen. Lat op de twee kleine zijzeketten die de stabiliteit van het tuig verzekeren.

**RAAP DE
HANDSCHOEN
OP!**

Op dinsdag, 20 oktober, waren Baardmakers en ik in een kleine vissershaven van Bretagne verzameld. Het was ongeveer negen uur 's avonds. Wij oordeelden dat het te laat was om naar huis terug te rijden en besloten de nacht door te brengen in het «Hôtel des Voyageurs». Na het avondmaal zwierden wij in de dode straten van de kleine stad en slenterden langs de haven. Af en toe gingen wij een van de kleine visserskroegen binnen, om ons vertrouwd te maken met de lokale atmosfeer

doodse buiten-
duster-
mekan-
ling z-
den & 9
dan d-
van d-
de an-
ting <
versalo

Baar
om d-
vlucht-
loor is
Ongel-

"LAS"

STEEKKAART VAN DE "ATLAS"

Naam : Convair.
Voornaam : «Atlas».
Kennummer : SM-65.
Hoogte : 26,50 m.
Diameter van het omhulsel : 3,04 m.
Lanceergewicht : van 113 tot 118 ton.
Stuwkracht bij de start : 178 ton.
Kan een afstand van 10.000 km en zelfs meer afleggen.
Kan een hoogte van 960 km bereiken.
Snelheid wanneer ze terug de atmosfeer ingaat : 25.700 km per uur.

DE «ATLAS» «MET NEUS MK-3»

1. Neus die de atoomlading beschermt. — 2. Scheiding van de tweede verdieping en de neus. — 3. Stuur- en navigatiedispositieven. — 4. Bovenste reservoir (kerosine). — 5. Bekleding van de kerosineleidingen. — 6. Onderste reservoir (vloeibare waterstof). — 7. Stabilisatieraketten (een aan iedere zijde van de raket). — 8. Scheiding van de eerste en de tweede verdieping. — 9. Acceleratieraketten Rocketdyne LR-105-NA, met een stuwkracht van 68 ton ieder. — 10. Rakomotor Rocketdyne LR-89-NA3, met een stuwkracht van 27 ton.

raket hangen af van de verhouding gewicht-stuwkracht, d.w.z. van een cijfer dat men verkrijgt wanneer men het gewicht van de raket deelt door de stuwkracht van de motor. Hoe kleiner het gewicht, hoe gunstiger de verhouding is. Het is om deze reden dat men het gewicht zoveel mogelijk tracht te verminderen. Zodra de verbranding van de startketten beëindigd is, wordt dit dood gewicht afgeworpen. Het zijn deze raketten die de EERSTE VERDIEPING vormen. Zodra de eerste verdieping afgeworpen is, wordt de motor van de TWEEDE VERDIEPING ingeschakeld. De «Atlas» telt slechts twee verdiepingen, maar er bestaan raketten die vier en zelfs vijf verdiepingen hebben.

20 maal sneller dan het geluid!

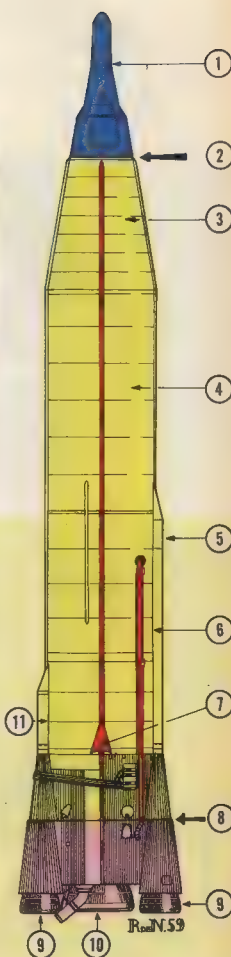
Het feit dat de Convair deel uitmaakt van de familie der raketten van twee verdiepingen, betekent niet dat hij slechts uit twee elementen is samengesteld. In werkelijkheid draagt de tweede verdieping nog een derde element, waarin de gevaarlijke ontloffingsstof verpakt zit. Dit derde element kreeg echter niet de naam van «verdieping», omdat het geen motor heeft. De neus van de «Atlas» onderging nog een hele reeks veranderingen, en wij zullen je in enkele woorden vertellen waarom.

In «Kuisje» nummer 5 hebben we uitgelegd wat men mag verstaan onder «warmtebarrière». Wij vertelden het reeds, niet alleen de vliegtuigen hebben daarmee af

te rekenen, maar ook de raketten. Wanneer een vliegtuig met een snelheid van 2.000 of van 3.000 km per uur door de lucht klieft, dan wordt het heet door de wrijving. Stel je voor wat het moet zijn, wanneer een tuig met een snelheid van 10.000 of van 12.000 km per uur door de lucht suist! Bij het vertrek stelt de verhitte geen problemen, want de snelheid is matig gedurende de tocht door de dichte luchtlagen. Maar wanneer het tuig een snelheid bereikt van 20 maal die van het geluid, ligt de zaak anders. Het tuig moet zodanig gebouwd worden dat het die verhitte kan doorstaan, zo niet smelt het als een metoorsteen. Om beter aan de verhitte te weerstaan, veranderde men de neus van de «Atlas» verscheidene malen. De laatste «neus» is die welke je op onze tekening ziet.

Niet het inwendige van de «Atlas» weegt zwaar en dit om de doodeenvoudige reden, dat er in die raket niets steekt! De Convair is inderdaad slechts een zes en twintig meter lange buis die een diameter heeft van drie meter. Die buis is niet stijf. Ze behoudt slechts haar vorm indien ze gevuld is met brandstof. Het lege omhulsel moet men opblazen, wil het zijn vorm behouden. Zo niet, plooft het net als een gewone sproetislang!

Nu wil je misschien graag weten hoeveel zo'n «Atlas» kost? Honderd miljoen B. F. of ongeveer 10 miljoen gulden. En zo'n raket kan slechts één keer gebruikt worden.

DE CONVAIR "ATLAS"

DE CONV

DE MOTOR VAN DE CONVAIR

HOE werken de raketmotoren van een ballistisch tuig zoals de Convaire « Atlas »? Het is in de grond eenvoudig. Opdat iets zou branden, is er zuurstof nodig. En zuurstof is er aanwezig in de lucht. Op de hoogte waarop de raketten vliegen is er echter geen lucht meer, en bijgevolg wordt de verbranding onmogelijk. Om deze reden nemen de raketten vloeibare of harde stoffen mee die de zuurstof, nodig tot de verbranding, kunnen leveren.

In de « Atlas » hebben wij twee vloeistoffen: zuurstof en kerosine. Wanneer die twee bij elkaar worden gebracht, dan branden ze. En dat doet men in de Convaire « Atlas ».

De leestrie voorbereidingen worden getroffen om de « Atlas » te lanceren van uit de proefbasis Cap Canaveral. De grote torren, langwaar de technische toegang hebben tot de raket, reikt op reits. Rechts zie je een pool, die op een hinkraan gelijkt. Hij steunt de hydraulische en elektrische schakelingen, die dienen om de « start » van de raket te bevelen. Ze worden op het gewenste ogenblik automatisch ingezet.

Het gasomvot van een « Atlas » met helium gevuld en dat bij middel van tekels ten verplaatst worden. Op de grond een aantal ringen die om de toestellen, die in constructie zijn, gelegd worden opdat ze hun vorm zouden behouden.

De Convaire « Atlas » stijgt op. De rook die uit de zijluchtoren ontsnapt, is afkomstig van de gassen uitgestoten door de turbines die de pompen doen werken. Die pompen sturen de brandstof naar de drie raketmotoren.

RAAP DE
HANDSCHOEN
OP!

RAADSEL N° 29

EEN DOLK SCHITTERDE...

Op dinsdag, 20 oktober, waren Baardemakers en ik in een kleine vissershaven van Bretagne verseld. Het was ongeveer negen uur 's avonds. Wij oordeelden dat het te laat was om naar huis terug te rijden en besloten de nacht door te brengen in het «Hôtel des Voyageurs». Na het avondmaal zwierven wij in de dode straten van de kleine stad en sienterden langs de haven. Af en toe gingen wij een van de kleine visserskroegen binnen, om ons vertrouwd te maken met de typische atmosfeer die er daar heerst en een klein glaasje calvados te drinken.

Het was vijf minuten na middernacht toen wij aangeland waren in «Au Rendez-vous des Pêcheurs». Eenklaps hoorden wij een akelige gil. Het was de kreet van iemand in

doodsangst. Wij sprongen naar buiten en bemerkten in de halve duisternis twee gedaanten, die mekaar omkneld hielden. Ploetseling zagen wij een dolk flitsen... Een tweede kreet, maar doffter dan de eerste, weerklonk. Een van de gestalten viel op de grond, de andere vluchtte in de richting van de kaal waar de vissersloepen voor anker lagen.

Baardemakers besommerde zich om de gewonde, ik rende de vluchteling na. Op de kaal verloor ik hem echter uit het oog. Ongetwijfeld had hij zich achter een van de ledige kisten verborgen. Ik naderde heel voorzichtig... Ik hoorde een kort gezoef en had net de tijd om me op de grond te werpen. Een mes plofte in het hout van een van de kisten. Ik bleef liggen alsof ik gewond was. Ik zag dat de man voortliep en aan dek van een van de vissersloepen sprong, die aan de kaal gemeerd lagen. Hij verdween in de kajuit...

Enkele minuten later was ik natuurlijk eveneens aan boord van het schip. Ik klopte op de deur. Een zeeman met een wollen pullover met opgerolde boord — net zoals de man die ik achter-

volgde — deed open en vroeg:

— Wat is er aan de hand?

Ik duwde hem achteruit. In de kajuit achter de tafel zat een andere zeeman, zelfde gestalte, gekleed met eenzelfde pullover. Met een potlood schreef hij een brief.

— Wat zoek je hier? vroeg de zeeman, die de deur voor mij had opgedaan.

— Zijn jullie alleen op dit schip?

— Ja. Ik heet Yves Cardec en dat is mijn broer Raoul (hij wees naar de man die schreef). Wat wil je van ons?

— Een van jullie twee heeft een onbekende gewond in de haven.

— Onmogelijk! zei Raoul. Mijn broer en ik bleven de hele avond aan boord.

— En wat deden jullie?

— Ik schreef naar mijn verloofde.

Ik keek naar de brief die aldus begon: «Douarnenez, 21 oktober. Mijn liefste Treese, ik schrijf deze brief om je te zeggen dat het met Yves, met mij en ook met de boot opperbest gaat. Ik

ben blij omdat wij elkaar wel dra zullen weerzien. Ik hoop dat je fit en gezond bent...»

Er waren nog enkele zinnen in die aard, maar de brief was niet voltooid.

— Om hoe laat ben je begonnen aan je brief? vroeg ik.

— Het was elf uur vijftienveertig.

— En jij? Wat deed jij? vroeg ik Yves.

Hij wees naar de kaarten die op tafel lagen:

— Ik lei een patience... Sedert tien uur...

— Je houdt van patience?

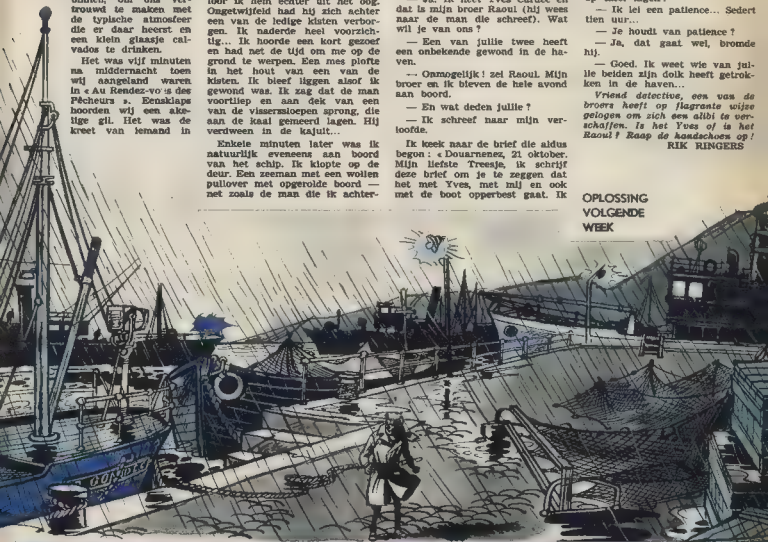
— Ja, dat gaat wel, bromde hij.

— Goed. Ik weet wie van jullie beiden zijn dolk heeft getrokken in de haven...

Vriend detective, een van de broers heeft op flagrant wijze gelogen om zich een alibi te verschaffen. Is het Yves of is het Raoul? Raap de handschoen op!

RIK RINGERS

OPLOSSING
VOLGENDE
WEEK

EEN DIEF MET GOEDE SMAAK

Je vindt op blz. 47 de lijst van de kwaliteitsproducten die je de KUIFJE'S BON bieden.

★ BLZ. 29

**DAT
ZIJN DE
ECHTE MUNTERS**

In de Middeleeuwen was het gebruik van metaalgeld reeds gewoon. Elke stad, elke kasteelheer sloeg toen zijn eigen stukken. En zo kreeg men dan dukaten, florijnen, patakons, penningen, thelers, stuivers, piasters, duiten, hellers, enz., enz. Het geld had vroeger zijn echte waarde in metaal. Goudstukken waren niet alleen hun muntwaarde waard, maar eveneens dezelfde waarde in goud. Er bestaan nog goudstukken in Holland, Engeland, Frankrijk en België. Zij hebben geen muntwaarde meer, maar worden verkocht voor hun goudwaarde.

Na de Brabantse omwenteling kreeg België als rekenmunt de «Lion d'Or» of Gouden Leeuw, en die was onderverdeeld in 14 florijnen. Elke florijn was gelijk aan 20 sols. Een Zilveren Leeuw was gelijk aan 3 florijnen en 10 sols.

In 1830, het jaar van de Belgische onafhankelijkheid, kregen we de frank als nationale munt, maar het sleepte nog een poosje aan vooraleer die frank ook de échte rekeneneheid was. Men kon zowel betalen in Hollandse gulden als in Engelse sovereigns, in Franse of in Zwitserse franken. In 1850 kreeg de Nationale Bank van België het recht bankbiljetten te drukken en munt te slaan. Zij kreeg meteen het monopolium. Voordien hadden verschillende banken het recht zelf geld in omloop te brengen.

De Belgische munt wordt geslagen te Sint-Gillis, in Brussel. Daar werken dus «de echte munters». Het gebouw werd opgetrokken in Lodewijk XIII-stijl, ter ere van de Franse koning die de wrijvingspers imposeerde om geld te slaan. Tevoren werden de munstukken geslagen met hamers.

HOE SLAAT MEN EEN MUNTSTUK ?

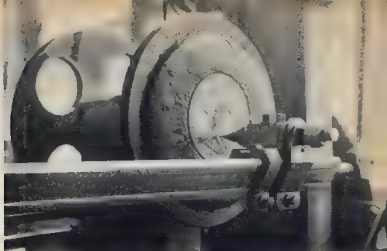
Zuivere metalen worden gemengd ten einde het wettelijk gehalte te bekomen. Met deze legaging giet men staven die koud kunnen geplet of gewalst worden tot metalen banden, die de dikte hebben van het gewenste munstuk. Uit deze banden worden rondjes gesneden, die men in vaktaal muntplaatjes heet. De rand er van wordt verdikt. De muntplaatjes komen ten slotte terecht in de muntpers, die een kracht van 200 ton kan ontwikkelen. De muntplaatjes worden op beide zijden tegelijkertijd geslagen met een ritme van 85 à 100 slagen per minuut. In de loop van het jaar 1958 kwamen er honderdzeventig miljoen stukken uit de «staatsmidsse». Nadien volgen de controle-operaties. De munstukken worden gewogen en grondig nagezien. Dan gaan ze naar de Nationale Bank.

Deze drie legeringen worden gebruikt om munt te slaan :

- zilver (835/1000) voor de stukken van 100, 50 en 20 F.;
- koper-nikkel (75/25) voor stukken van 5 en 1 F.;
- brons (95 t. h. koper, 3 t. h. tin, 2 t. h. zink) voor de psmunt.

In Nederland zijn volgens de Muntwet van 1948 in zilver : 2½ en 1 gulden; in nikkel : 25 en 10 ct; in brons : 5 en 1 ct.

Wist je dat de zilveren munten een wettig betaalmiddel zijn tot een onbepakt bedrag, maar dat men met psmunt slechts geringe bedragen kan betalen ?

De baalenaar die het munstuk zal versieren, wordt eerst gegraveerd in reliëf op een model dat zal gebruikt worden om de stempel te maken. Dezelfde tekening wordt dus nauwkeurig weergegeven op de stempel, maar hol.

Met de stempel slaat men de munten. Hij verdrijft vlieg en moet dan ook voortdurend gekonteind worden.

Na het pletten worden de muntplaatjes uitgesneden. Ze hebben de afmetingen van het toekomstig munstuk. Op de foto zie je een van de vele controles die tijdens de hele bewerking worden gedaan. De muntplaatjes worden hier gewogen alvorens zij zullen geslagen worden.

GROTE KUIFJE'S

DE Grote Prijsvraag start dit jaar tegelijk met het « Super-Kuifje » van 48 pagina's. Ze bestaat slechts uit drie vragen, zodat je geduld niet lang op de proef gesteld wordt. Op drie weken tijd, heb je de kans een prachtige FIAT te winnen.

Stuur je antwoord niet dadelijk. Wacht tot je het speciaal antwoordformulier krijgt, dat zal ingelast worden in « Kuifje » n° 11, van 16 maart. Op dit formulier moet je de drie vragen dan beantwoorden. Veel geluk, beste vrienden!

EERSTE VRAAG:

HERKEN JE DEZE BEROEMDE FIGUREN!

DE foto's die je ziet stellen beroemde figuren voor, gekozen tussen staatshoofden, filmvedetten, grote sportlui, enz... Herken je ze?

VRAAG: Welke zijn de vijf beroemde figuren? Geef de namen.

ANTWOORD :

Figuur n° 1 heet
 » n° 2 »
 » n° 3 »
 » n° 4 »
 » n° 5 »

FIAT
1100

PHILIPS TV. RADIO

N.S.U.

VICTORY

GOVERNOR

HELVA

PRIJSVRAAG

Eerste prijs: EEN FIAT 1100 (waarde: 76.700 F. of f 6.690)
 Tweede prijs: EEN TV-TOESTEL PHILIPS (waarde: 14.950 F. of f 1.170)
 Derde prijs: EEN BROMFIETS NSU QUICKLY (waarde: 6.990 F. of f 485)
 Vierde prijs: Treintje ROKAL (waarde: 2.500 F. of f 188)

8 fietsen AJAX
 10 pingpongtafels GOVERNOR
 10 electrofonen PHILIPS
 10 radiotoestellen PHILIPS
 30 tenten GOVERNOR
 10 uurwerken HELVA
 30 cinema's CINETTE
 50 paar rolschaatsen CHRISTIAENSEN
 200 vulpenen LE TIGRE

Platen VICTORY — volledige dozen gietvormen KLEINE BEELDHOUWER
 — pingpongraketten GOVERNOR — abonnementen op «Kuijfe» —
 albums van de LOMBARD COLLECTIE — voetballen CHRISTIAENSEN —
 enz., enz...

**AL WIE DEELNEEMT AAN DEZE GROTE PRIJSVRAAG
 KRIJGT EEN MOOI GESCHENK**

**PRIJZEN VOOR EEN WAARDE VAN
 EEN HALF MILJOEN B.F. OF f 38.000**

**WAGT OM JE ANTWOORD TE STUREN: IN KUIFJE N° 11
 WORDT HET SPECIAAL ANTWOORDFORMULIER INGELAST**

Indien je de nummers van «Kuijfe» wenst, waarin de Grote Prijsvraag
 verschijnt, kan je ze vragen in onze kantoren. Voeg bij je aanvraag 10 F.
 (voor het buitenland 12 F.) per gewenst nummer.

**HIERMEE GAAT IEDEREEN ACCOORD!
 HET REGLEMENT
 MOET GEERBIEDIGD WORDEN!**

1. De Grote Kuijfe's Prijsvraag is kosteloos en al onze lezers en lezeressen mogen er aan deelnemen.
2. Ze bestaat uit drie vragen en een bijkomende vraag, die in drie achtereenvolgende nummers van «Kuijfe» zullen verschijnen. De eerste vraag verschijnt in nummer 8 van 2 maart 1960, de tweede in nummer 10 van 11 maart, en de derde in nummer 11 van 16 maart.
3. De antwoorden op de drie vragen moeten ons samen toegezonden worden op een speciaal antwoordformulier dat in «Kuijfe» nummer 11 zal ingelast worden.
4. Om geldig te wezen, moet het antwoordformulier vergezeld gaan van drie deelnemingsbons, genummerd 1, 2 en 3. Deze bons moeten in de daarvoor voorziene vakjes gekleefd worden.
5. Iedere deelnemer mag meer dan één antwoordformulier inzenden, op voorwaarde dat er bij ieder formulier drie deelnemingsbons gevoegd zijn. Er zal echter slechts één prijs per deelnemer worden toegekend. (Deze prijs zal gegeven worden voor het beste antwoordformulier.)
6. Het antwoordformulier moet als BRIEF en VOLDOENDE GEFRANKEERD gestuurd worden naar dit adres: GROTE KUIFFE'S PRIJSVRAAG, Paul-Henri Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, vóór 20 april 1960 om middernacht. Het postmerk zal als bewijs gelden.
7. Het omslag mag alléén het antwoordformulier bevatten. Geen brief of mededeling!
8. De juiste antwoorden op de drie vragen werden bij Meester Thomas, deurwaarder te Brussel, gedeponeerd.
9. Iedere deelnemer aanvaardt de beslissingen getroffen door de jury. Tegen die beslissingen kan geen beroep worden aangeketend.
10. Alle prijzen worden in België afgehaald voor 31 december 1960 en kunnen niet omgeruild worden.
11. Het personeel van «Kuijfe» mag aan deze prijsvraag niet deelnemen.
12. Wie deelneemt aan deze prijsvraag is het eens met dit reglement en volgt het strikt.

CINETTE AJAX

NAVYBEL

LE TIGRE

ROKAL

BY CHRISTIAENSEN

**KUIFFE'S PRIJSVRAAG
 BON N° 1**

DE VLAMMENZEE

DOOR
A. COUZE
MARTIN

De schrik voor de politie leidt niet altijd tot het beoogde doel...

DE AGENT RUDY DE CAMIONNETTE VOORBIJ, STEEKT ZIJN ARM OP OM TE BEWIJZEN DAT HIJ NAAR RECHTS HIL BRABIER, HAN MARC DE CHAUFFEUR, INTERESSANT BIJ TEKEN SLECHT...

Hij zal ons eenhouden... Ik heb het wel gezegd! Maar hij heeft ons nog niet!

HU DEEFT GAS EN BOTSY MET VOLLE GEWELD TEGEN DE MOTOR AAN...

HU BEKOMMEERT ZICH NIET OM HET LOT VAN DE ONGELUKKIGE AGENT EN SHORT IN RAZENDE VAART...

... DOORHEEN EEN WIRWAR VAN STEGEN...

Wat heb je aangericht? De politie zal ons nassetten en...

Breek daar je hoofd niet mee. Ik ken de streek als mijn broek. Alvorens de politie de nodige bevelen heeft gegeven, zijn we reeds in 'tue keeteel van Karhai, en dat langs wegen waarover niemand ons zal volgen!

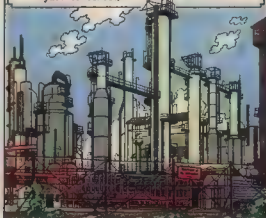

IN HET KASTEEL VOEREN ARNOLD FISCHER EN AXEL BORG EEN LANG GESPREK...

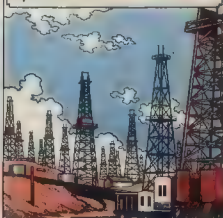
... Het procedé van professor Le Gall zou de grootste economische ramp van alle tijden kunnen veroorzaken. Denk aan de diepgaande gevolgen welke het zou meebrengen.

In de raffinaderijen werden miljarden geïmporteerd. Ze zouden nog net goed zijn om als oud ijzer te worden verkocht!

De derricks zouden overal in de wereld verlaten worden. Ze zouden nutteloos zijn. Miljoenen mensen zouden werkloos worden.

De petroleumhavens zou men kunnen opdoeken. Ze zouden geruïneerd zijn; grote firma's zouden failliet gaan. Er zouden opstanden losbreken en misverstanden wel oorlog. En dit alles omwille van die verlokte professor en die drommelige reporter Lefranc...

Wie?... LEFRANC? U zei wel LEFRANC!

OP DIT OGENBLIK RUDT ONZE VRIEND ST-MALO BINNEN LANGS DE BEROEMDE POORT VAN DE OUDE VESTINGEN...

De woning van je oom is beslist gesloten, maar wij zullen er toch een kijkje nemen. Met een beetje geluk vinden wij wel een spoor.

Ja, alles is gesloten, net zoals ik dacht...

DE REPORTER HEERT NIET ODEZEN DAT ER IN HET HUIS RECHT TEGENOVER EEN GORDIJN WORDT WEGGETROKKEN EN IEMAND NEM BESPIEDT...

Hoe jammer! Het hekken is gesloten!

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook: HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug.

KUJTE 9 * BLZ. 39

0000!
ZE IS **PRACHTIG!**

DAT SPREEKT! HET IS EEN
FIAT 1100
INDIEN IK DE GROTE KUIFJE'S
PRIJSVRAAG WIN, DAN IS DIE
FIAT VAN MIJ!

WEET JE, IK WIN DE
FIAT 1100!
LUISTER... TSS...
TSS... TSS...

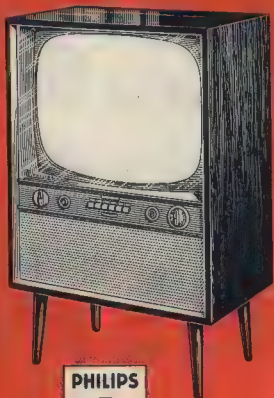

WAT EEN PRACHTIG TELEVISIETOESTEL!
HET HEEFT EEN SCHERM VAN 53 CM!

NATUURLIJK IS HET EEN

PHILIPS

INDIEN JE DEELNEEMT AAN DE GRO-
TE KUIFJE'S PRIJSVRAAG KAN JE
DIT TOESTEL WINNEN!

DE GEKROONDE FILOSOOF

W IJ weten het reeds, de XVIIIe eeuw was de eeuw van het Licht, de eeuw van de filosofen, de eeuw van de Rede met hoofdletter R. Een man incarneerde op typische wijze de geest van zijn eeuw. Hij was de Rede zelf. Hij had slechts dat woord in de mond! Die man droeg een kroon. Hij was koning en keizer en heette Jozef II van Oostenrijk.

1. JOZEF II

KEIZERIN Maria-Theresa van Oostenrijk, de sympathieke verlichte despote, maakte zich zorgen over haar oudste zoon, de toekomstige Jozef II. « Noot, zo schreef zij eens, heeft dat kind een ongelijk toegegeven: » Voorzichtige en goede moeder als zij was, stak zij alle loden soldaatjes achter slot en grendel en gaf haar zoon de werken van de grote filosofen te lezen. Aldus leerde Jozef dat de wereld eigenlijk slecht gemaakt was en dat men alles moest hervormen. Wanneer hij de teugels in handen kreeg, zou hij er mee beginnen. Jozef redeneerde vreelich logisch. « U weet, madame, schreef hij zijn moeder, hoe droog en positief ik ben in mijn redeneringen ».

2. DE RONDE VAN BELGIE

IN 1780 stierf Maria-Theresa en Jozef II was keizer van het Heilige Rijk, koning van Oostenrijk, van Hongarije, van Bohemen en van de Nederlanden. Hij kwam naar België en zwierf kriskras door het land als een eenvoudig burger. Hij reed met de postkoets en inspeerde alles en kritteerde alles. Hij keerde naar Wenen terug en liet zijn Belgische onderdanen een beetje onthuts achter. Jozef II greep zijn pen en schreef...

3. HERVORMINGEN!

EEN regen van hervormingen kwam neer over de Nederlanden. Jozef II poogde de Schelde vrij te maken. Dat was een zeer goed ding, maar hij slaagde er niet in. Hij reorganiseerde de tribunaal en publiceerde het Tolerantie-edict. Hij hief de contemplatieve kloosters op en centraliseerde het bestuur van Oostenrijk en Hongarije. Hij wijzigde de orde van de processies en de klederdracht van de geestelijken. Hij reglementeerde de data van de kermissen en stelde ook het aantal kaarsen vast dat in de kerken mocht gebruikt worden. De cynicus Frederic II heette Jozef II grinnikend « broeder koster ». Maar de Belgen hadden helemaal geen lust om er mee te lachen!

4. DE BRABANTSE OMWENTELING

DE Belgen zijn rare lui. In de eeuw van het Licht verzetten zij zich tegen het Licht. Dat was in 1789. In naam van hun oude tradities en privileges, namen zij de wapens op en beantwoordden aldus de oproep van hun leiders, de advocaten van der Noot en Vonck. Het leger van de « patriotten » versloeg de Oostenrijkers te Turnhout. Te Brussel proclameerde men de onafhankelijkheid van de Verenigde Belgische Staten. Van der Noot werd president. Deze republiek werd geen jaar oud...

5. DE DOOD VAN DE FILOSOOF

JOZEF II stierf van verbazing. De Belgen hadden hem dus niet begrepen. « Een collectieve gekheid heeft zich van al die volkeren meester gemaakt », zo schreef hij, want naar zijn mening, moest men gek wezen om hem niet te verstaan. Dat was toch logisch! En tot prins de Ligne zei hij: « Uw land heeft mij gedood! » Ondermijnd door verdriet en ontmoediging stierf hij op 20 februari 1790.

GEEN GENADE

Johan, die het leven redde van de graaf Carolus

Dat volstaat, heren. Leg de wapens onmiddellijk neer!

Je gaat de perken te buiten, kapitein. Ik ontheem je de leiding van mijn escorte. Keer onmiddellijk naar het paleis terug!

Ridder, mag ik u verzoeken deze boodschap, waarin ik de houding van de kapitein van de lijfwacht aan de kaak stel, dan de hertog van Garcia te overhandigen?

Razend van woede keert de kapitein naar de stad terug. De stadspoorten werden opengedaan...

Ruim baan, schorremontrie!

De kapitein bereikt weldra het versterkt kasteel van de hertog van Garcia.

En weldra...

Alle duivels! Dardemont heeft zijn reputatie niet gestolen! Gelukkig had ik zulk een incident voorzien en niets is verloren! Het lofgeld zal weldra mijn koffers vullen en die heren die te veel over mij weten, zal ik wel op veilige afstand houden!

Wacht! Wanneer ik Dardemont nogmaals ontmoet dan zal hij niemand meer kunnen kinderen, dat zweer ik!

Je zal niet lang hoeven te wachten. Daar komt ie!

door L. en F. FUNCKEN

door de kapitelen van deze laatste uitgedaagd...

waarin de namen van de leden van een spionage-net uit het Midden Oosten, geschreven zijn. Hij is er mee naar Iran gevlucht. Hier zei Jimmy Stone, door bemiddeling van een zekere Kogloe, met hem contact nemen. Kogloe ontstapt aan een aanslag en ziet van de opdracht af. Hij stuurt Mahmoud Hafiz in zijn plaats. Deze laatste rijdt met Jimmy naar Tabriz.

ZEVENDE HOOFDSTUK DE SCHADUWEN VAN DE NACHT

VERDUIVELD, Mahmoud! kreet Stone en wendde zich tot de jonge Perziër, die als aan de grond genageld stond van schrik. Zeg iets! Breng hem aan het verstand dat wij als vrienden hierheen gekomen zijn en dat...

Hij kon zijn zin niet voltooien. Afourazim sneed hem brutaal het woord af en begon een heftige tirade, waarop Hafiz met bevende stem en met kalmerende gebaren antwoordde.

— Wat wenst hij? vroeg de Amerikaan toen de man enigszins bedarft was.

Hij wantrouwt ons. De geschiedenis die wij hem omtrent Ismet Kogloe hebben opgedit, klinkt hem verdacht in de oren. Ik heb hem verteld wat er in de Khaliliosk gebeurde is en ik voegde er aan toe, dat de Turk zelf me bij u heeft aanbevolen.

— En, geloof hij dat?

— Ik weet het niet. Hij wenst dat u in zijn aanwezigheid het wachtwoord herhaalt dat u aan de telefoon hebt gezegd.

— Dat kan. Ik ken mijn lesje van buiten!

Jimmy keek Afourazim strak in de ogen en ratelde in één ademstoot de bewuste zin in het Arabisch af. De laatste twijfel van de Levantijn scheen daarmee opgeheven. Hij knikte, wees zijn bezoekers twee stoelen aan en installeerde zich tegenover hen, achter een klein bureau. Zijn automatisch wapen hield hij in de hand. Toen begon er een gesprek dat twintig minuten duurde. De noodzaakelijkheid van een tolk maakte de zaak lang en ingewikkeld. Jimmy bevestigde dat hij in het bezit was van het boekje, waarin Borsky eigenhandig de namen van de leden

van zijn net met de activiteiten die zij zegde uitoefenden had opgeschreven. Hij verklaarde zich bereid het dokument af te staan aan de gezant van Washington — d.w.z. aan Bernard Perrinz — op zekere voorwaarden nochtans. Perrinz moest formeel beloven hem voor het einde van de week twee dokumenten te bezorgen die voor hem, Afourazim, zeer belangrijk waren. Het eerste was de toelating van de burgerlijke en militaire overheid van de Libanon om naar Beiroet te mogen weerkeren, en er in het bezit te worden gesteld van zijn goederen. Het tweede was een emigrantenpaspoort naar de Verenigde Staten. Indien Perrinz deze dokumenten niet kon bezorgen, dan zou het groen boekje aan een andere mogendheid aangeboden worden. Nadat hij de laatste zin van de Levantijn vernald had, keek Mahmoud vragend naar Jimmy Stone.

— Wat moet ik hem antwoorden, mijnheer?

— Zeg hem dat ik de wijze waarop hij zijn voorstel formuleert niet apprecieer. Hij is niet machtig genoeg om ons een ultimatum te adresseren.

— Uittekend.

— Neen, wacht... Voeg er aan toe dat wij bereid zijn hem te geven wat hij vraagt, in zo verre natuurlijk de regering van Beiroet zand willen strooien over het verleden van Afourazim. Of dit alles zeer vlug zal gaan is een andere kwestie. Aan de andere kant, eis ik een bewijs van de oprechtheid van Afourazim. Het is mogelijk dat het beruchte groene boekje een vals dokument is! Alvorens mijn definitief akkoord te geven, wil ik een oogje werpen in dat carnet!

ONDERHOUD ZONDER GETUIGEN

MAHMOED knikte en bracht het antwoord over aan Afourazim, die een rijkje bleek werd. Enkele seconden bleef alles stil, dan blafte hij Mahmoud een antwoord toe. De Amerikaan begreep er natuurlijk geen snars van, maar Mahmoud scheen erg verontwaardigd.

— Wat wenst hij nog meer?

Hij zegt dat ik buiten moet gaan, want dat hij u niets wil tonen in mijn aanwezigheid. Het is ongehoord, mijnheer Perrinz! Die man behandelt mij als een... een...

— Bedaar, vriend! In situaties als deze mag men niet al te teergevoelig zijn!

— U wil dus dat ik wegga?

— Ja, Keer terug naar het restaurant. Ik volg je binnen enkele ogenblikken.

Hafiz aarzde. Zijn gelaat zag nog purperrood van woede. Dan zuchtte hij en liep naar de deur. Hij wierp de man met de zwarte bril nog een nijdige blik toe en smakte de deur achter zich dicht.

Afourazim scheen helemaal niet onder de indruk. Hij gaf Perrinz een teken te blijven zitten, verdween achter de voorhang en kwam minder dan één minuut later terug met het bewuste groene boekje. De loop van zijn automatisch pistool hield hij op een veelbetekende wijze op Perrinz gericht. Op dit

ogenblik klopte er iemand op de deur... Afourazim beefde en bromde in het Frans:

— Alle droomels! Er is hier geen middel om een ogenblik gerust te zijn!

Met woedende stem schreeuwde hij dan een bevel in het Arabisch, en dit had voor resultaat dat de man, die op de deur had geklopt, zich weer verwijderde. Jimmy zakte daar met de ogen wijddopen gesperd van verbazing.

— Wat! stotterde hij. U spreekt Frans!... Nu was het de beurt aan Afourazim om verbaasd te zijn.

— Parbleu! Ik heb nooit het tegenovergestelde beweert! U vergeet dat ik uit Beiroet (1) ben!

— Maar Kogloe heeft me gezegd dat u alléén Arabisch sprak!

— Kogloe? Neen, dat is niet mogelijk! U hebt zijn woorden blijkbaar slecht geïnterpreteerd. Hij heeft u waarschijnlijk gezegd dat ik geen Engels ken, zo min als u Arabisch spreekt, en dat wij dus een tolk nodig hadden om elkaar te verstaan!

— Ja, u hebt misschien gelijk... Ik heb wellicht verkeerd begrepen...

— In ieder geval ben ik blij dat wij geen tolk meer nodig hebben! Het is mogelijk dat Mahmoud Hafiz zeer betrouwbaar is, maar hij lijkt me wel een beetje jong om in zulke belangrijke zaken gemengd te worden! Op zijn leeftijd kan men niet altijd zwijgen...

Hij lei het boekje op het bureau en schoof het in de richting van Jimmy.

— Kijk het in. U zal vaststellen dat er dynamiet in steekt!

ONVERWACHT BEZOEK

EEN kwartier later, nadat hij afstand genomen had van de Levantijn, vond Jimmy Mahmoud terug in het restaurant. Deze laatste scheen dodelijk ongerust.

— Ik wist niet meer wat ik denken moest, mijnheer Perrinz! stamelde de jongeman, terwijl hij vlug opstond. U hebt gezegd « Ik volg zo dadelijk », maar u bleef wel twintig minuten opgesloten met dat personeel. Ik vroeg me reeds af of er u geen ongeluk overkomen was!

— Hier sta ik, dus je kan gerust zijn! — Ja, Ailiah zij dank! En is alles goed afgelopen?

— Prachtig!

— Is dat groene boekje werkelijk belangrijk?

Stone antwoordde niet dadelijk. Hij bekeek Hafiz opletten, maar ontdekte op het mager gelaat van de jongeman, waarin twee zwarte ogen van opwindend schitterden, slechts een ongevaarlijke nieuwsgierigheid.

— Ja, antwoordde Jimmy met een brede glimlach. Het is belangrijk.

— Des te beter! En waar moet u Afourazim weerzien? Hier?

— Dat weet ik nog niet. Hij zal me zaterdag telefoneren om me eep nieuw rendez-vous te geven.

VOOR IRAN

Een spionageroman
door André D. Fernex
Geïllustreerd door R. Folle

Ze betaalden en gingen naar hun kamers die zij bij hun aankomst hadden gereserveerd. De wind die door de straten zoefde had de temperatuur sterk afgekoeld. Het was bijna koud. Jimmy versnelde de stap.

— A propos, je hebt me niet gezegd dat Afourazim Frans sprak! zei hij eensklaps op nonchalante toon...

— Hij spreekt... Dat wist ik niet, mijnheer Perrin! riep Mahmoed. Kogloe heeft me daar geen woord over gerept!

Jimmy bekeek de jongeman tersluiks. Het gelaat van Mahmoed Hafiz drukte een verbazing uit die beslist niet geveinsd was.

— Och, dan heeft hij je dat vergeten te zeggen. Het heeft geen belang!

In de hall van het hotel stamelde Hafiz een verontschuldiging. Hij zou niet direkt naar zijn kamer gaan, maar nog eerst naar zijn vader telefoneren.

— U moet het begrijpen, verklaarde hij. Mijn vader is een oude man. Hij heeft nooit gereinz. Tabriz is voor hem het einde van de wereld!

— Goed, goed, zei Stone vriendelijk. Ik wacht niet op je. Je weet dat je in nummer achttien logeert, de kamer naast de mijne.

★

Jimmy lag op zijn linkerzij. Eensklaps uit een diepe slaap gehaald, duurde het een tiende van een seconde alvorens hij klaar wakker was en een ander tiende om er zich rekenschap van te geven DAT HIJ NIET WAKKER GEWORDEN WAS, MAAR DAT MEN HEM HAD WAKKER GEMAAKT. Hij bewoog niet, maar dwong er zich toe langzaam en regelmatig adem te halen, zoals een man die slaapt. Hij keek naar de lichtende wijzerplaat van zijn uurwerk: twee uur vijfenveertig. Met ver open ogen staarde hij in de duisternis... Hij hoorde een zacht geritsel. Iemand was zijn kamer binnengedrongen, daarvan was hij zeker. Hij had bovendien de indruk dat twee onzichtbare ogen op hem gericht waren. Inwendig verwenste hij zichzelf. Om de drommel! Hoe was het mogelijk dat hij zijn revolver niet onder zijn oorkussen had gelegd! Zijn hart bonsde, want hij hoorde het

parket achter zich kraken. Jimmy ademde diep, bronde enkele onverstaanbare woorden en wierp zich dan op de andere zijde met de natuurlijkheid van de man die wenst voort te slapen.

Enkele minuten verliepen. Aldus scheen het hem toch. Het is nu eenmaal moeilijk de tijd te meten wanneer de onrust je in zijn greep heeft. Jimmy luisterde naar het geringste gerucht en tuurde door zijn halfgesloten oogleden de kamer rond. Eindelijk bemerkte hij dan een onbeweeglijke schaduw tussen het openstaand venster en de kast waarin hij zijn kleren had gehangen. Jimmy telde tot twintig om rustig te worden, gooide de dekens weg en kwam overeind zonder de gedaante een moment uit het oog te verliezen.

— Wat doe jij daar? vroeg hij in het Engels, en wie ben je?

Op het ogenblik zelf dat hij zijn tweede vraag voltooide, sprong de schaduw op hem toe en greep hem bij de keel...

(Wordt voortgezet.)

(1) Van de eerste tot de tweede wereldoorlog stonden de Libanon en Syrië onder Frans mandaat.

De schaduw sprong op hem toe en greep hem bij de keel...

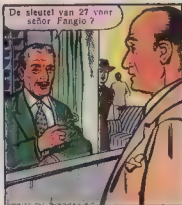
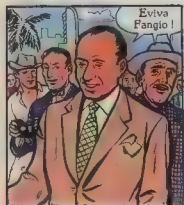
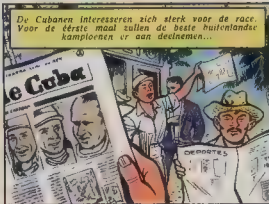
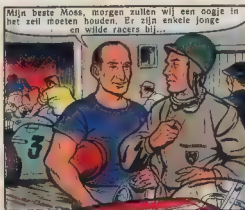
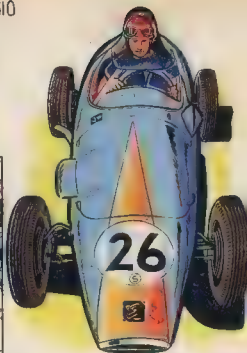
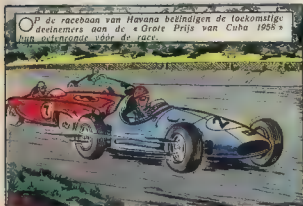

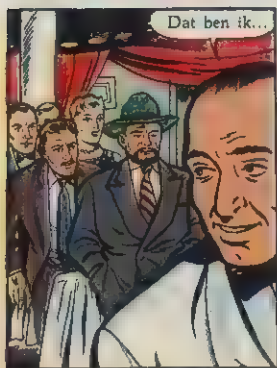
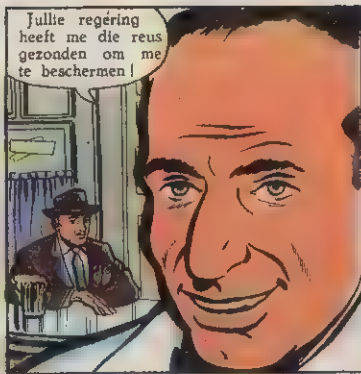
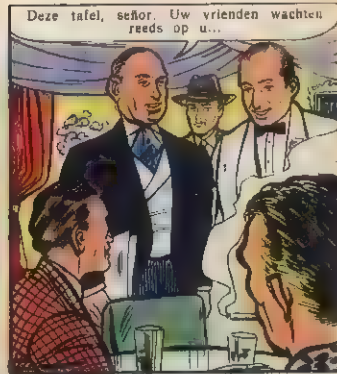
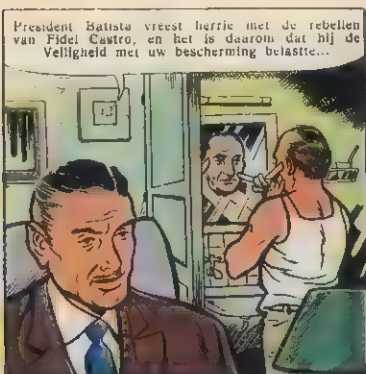
EEN AVONTUUR VAN JUAN MANUEL FANGIO

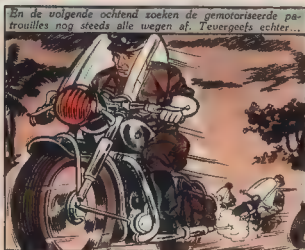
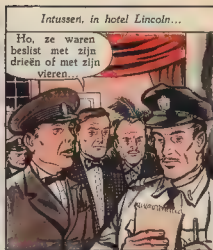
De kampioen was niet aan de start

Scenario : Yves DUVAL

Tekeningen : J.-L. FERNAN

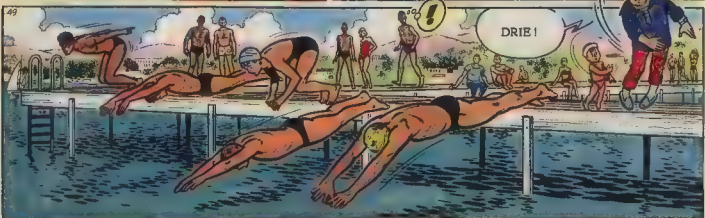
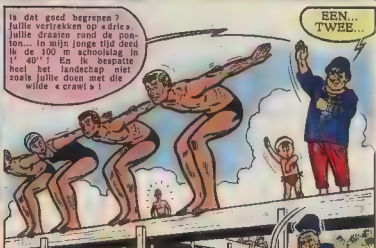
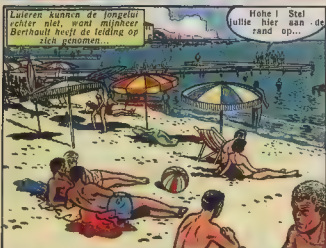
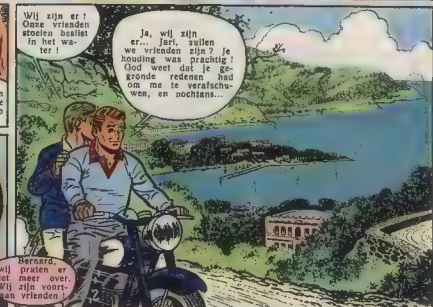
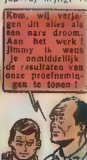

Het geheim van JIMMY

Bernard Laprade heeft Jimmy gevolgd tot in het huis van jufvrouw Berthout. Hij maakt prof Jou-ray netjes verslag.

TORRENT

door Raymond Reding

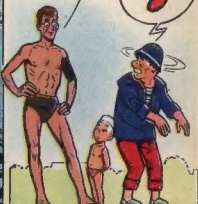

...aar moet ten slotte toegeven dat de professor en zijn vrienden slechts door edele gevoelens zijn bezield.

Ze zijn nog jong, maar ze doen het niet kwaad, he? Dat wil zeggen... natuurlijk... ik, in mijn tijd...

Ik wist niet dat u zwemleraar geworden bent, mijnheer Berthault!

Sebastien Faralugue! Wat een verrassing! Hoe gaat het?

Oppebest! Oppebest! Ik heb de indruk dat ik noch Jimmy noch Jari ergens ontwaar...

Jimmy moest weg en Jari vergezelt hem... Ik profiteerde er van om die jongelui in te wijden in de edele zwemkunst!

En hoe gaat het met de «school» van Torrent?

U vergist zich, mijnheer Berthault!

Grote hypocrisie, loop naar de duivel! Je zou beter meteen opblechten en zeggen dat je gekomen bent om een reportage te maken over de training van onze jonge tennissen!

Niemand kan ons horen. Mag ik u iets verklappen?

Ja, ga je gang! Ik kan zóór disarereet zijn hoor!

Goed! Heb je reeds horen praten over de zaak Jouvray?

EN OF! Ik bedoel... heel vaag... de kranten... radio...

De kranten! Ha! Ha! De kranten schrijven wat de politie zegt... En de politie, die weet waarachtig niet veel! Maar ik...

Wel jij? Wat?

Ik beschik over een hele reeks elementen waaruit ik heb afgeleid, dat prof Jouvray zich verborg in de onmiddellijke omgeving van St-Damare. Eer er achtevenveertig uren verlopen zijn...

...heb ik zijn schuilplaats gevonden! Daar zit je van te kijken, he! Maar mondje dicht! Rep er met niemand een woord over, want anders komen ze allemaal hierheen en ligt mijn reportage in het water...

Je kan op mij rekenen! Ik zwijg als een graf!

50 BERTHAULT, OUWE JONGEN, JE HEBT NOOIT EEN Vlieg KWAAD GE-DAAN, MAAR DITMAAL MOET JE DE MISDAAD PAL IN DE OGEN ZIEN... EN NIET AAR-ZELEN, DIE MAN MOET BLIKSEMSNEL VER-DWIJNEN!

(wordt voortgezet.)

Baron STOEF en de cha-cha's

Parein

Parein

LUC NOËL IS DE EERSTE GEBREVETTEERDE "M" BRIGADIER VAN DE MAAND!

Luc Noël werd brigadier van de M-brigade en kreeg daardoor de gelegenheid te praten met Gerard Trémeris, chef-piloot van de Sabena-helicopter. Ziehier hoe Luc zijn titel verdiende.

Om lid te worden van de «M» brigade van België moet je iedere dag, en dit gedurende 30 dagen, EEN GLAS MELK MEER DRINKEN en er mee voortgaan. Vraag vandaag nog je logboek bij je melkverkoop!

Hoofdkwartier van de «M» Brigade België : Belliardstraat, 152, Brussel 4 - Tel. 34.98.90

HIJ HEEFT OVERAL VRIENDEN...

want hij spreekt verschillende talen. Niets is eenvoudiger, dank zij

VISAPHONE

WOORD + KLANK + BEELD is

- De meest moderne
- De gemakkelijkste
- De minst dure
- De meest doeltreffende methode

Een gloednieuwe formule. Zij bevat :
— een handleiding voor conversatie (geïllustreerd met tal van tekeningen in kleuren),
— een zakwoordenboek — 12 platen (longspeelplaat) 33 toeren — begrippen v. spraakkunst.

VISAPHONE = WOORD + KLANK + BEELD

